

Technical College at Arsikere.

Q.—667. Sri K. PANCHAKSHARIAH (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state :—

(a) whether it has come to their notice that there is need for a Technical College at Arsikere which is a prominent industrial town in Hassan District ;

(b) the steps they have taken in this behalf ?

A.—Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—

(a) No.

(b) Does not arise in view of answer to (a) above.

LEGISLATIVE BUSINESS

THE MYSORE MOTOR SPIRIT (TAXATION ON SALES) (AMENDMENT) BILL, 1953.

Motion to consider.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue and Public Works).—I beg to move :

“That the Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

This is a very simple measure.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY (Yelandur).—I rise to a point of order. This House is not competent to discuss this Bill. The measure now brought is virtually an amendment to the original Act, that is, the Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) Act. Prior to 1949, the State Governments had the sovereign right to discuss on any Bill ; but after 1949, that is, after the merger of the States with the Union, most of the Central enactments have been extended to the States. Now this comes in the Union List, that is, Tax on import of petrol. It is included in the Union List, bearing Subject No. 53. The Central Government has got a separate enactment governing the principles of tax-

tion on motor spirit and the State Government has no right to amend this Act. Moreover, the Constitution came into existence in 1951. The legislative enactments made prior to 1951 on subjects which are now included in the Union List are followed only for two years from the date of the commencement of the Constitution, so much so this Act expires on 31st March 1953. Further, I would like to point out that on account of the adaptation of the Laws Act passed in 1949, most of the Central enactments have been extended to Mysore also and this subject-matter..

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I know the enactments extended to the Mysore State ?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—You please look into the Schedule which is included in the Union List.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—Is it Subject No. 53 ?

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—Yes—Taxation on motor spirit. If, in spite of the constitutional difficulty, the House is going to pass the Bill, it is not for me to say what the High Court is going to say as to the legality or otherwise of this legislation. Anyhow, I leave it to the discretion of the House and I seek a ruling from the Chair.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagajlur).—I would like to clarify this point. My friend has raised an important issue regarding the competency of this House to pass legislation enhancing duty on petrol, and when the competency of the House is questioned, according to the Rules of Business, a full debate will have to be allowed. This is the provision under the Rule : “Where the Bill initiates legislation outside the legislative competency of the Assembly, the Speaker may permit a full discussion thereon”. So, my friend has raised a very important constitutional point which has to be discussed fully and for which the Speaker will have to give full opportunity to all the members of this

House. I was thinking on similar lines whether this House is competent to levy a tax on petrol which is in the nature of a duty. There are three Lists under the Constitution. There is the Union List, there is the Concurrent List and the State List. To empower the State to levy a tax on a certain commodity, that power must be stated specifically in the State List. It may be argued that tax of 4 annas had already been levied on petrol in 1949 and as such they have power to enhance the tax. But the conditions were different at that time.

Mr. SPEAKER.—Please do not argue on the merits of the case.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am not arguing on merits. We cannot take this as precedent because at that time the Constitution had not come into force. After the Constitution of India came into force, the situation has been changed and the powers have been allotted to the State and to the Centre and here petrol comes under the Union List and not under the State List. It is only the Government of India that can levy a tax or duty on petrol and hence, the Government of India levy import duty on petrol and it comes entirely within their jurisdiction and the State at the most can levy a sales-tax on an imported article. Now the State wants power to levy an absolute tax, a tax at the rate of 6 annas on petrol, which is beyond their competence and beyond the competence of this House. So, I uphold the point of order raised by my friend.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—Say you support. It is for the Chair to uphold.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I submit that this House is not competent to levy a tax on petrol and it is beyond the competence of this House. This is the point to be decided and I am sure the House will go into this question in detail.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—I want some information from the Government, whether it is a cess or a tax. I am

told it is 'Sales-tax', in which case this question does not arise at all. I want to know whether it is a cess or a tax. If it is a tax, under what provision of law it has been levied now? Hitherto, we were under the impression that 4 annas that is being levied till to-day was Sales-tax.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It does not come under Sales-tax at all.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—The Bill is clear. It is a Sales-tax on retail sales of motor spirit.

Sri J. MOHAMED IMAM.—The amendment is an amendment to the Motor Spirit Taxation Act; it is not an amendment to the Sales-tax Act. We would like to discuss it in great detail. It is a matter of great importance. In the first place, this amendment is not an amendment to the Sales-tax Act; it is not mentioned in the Sales-tax Act under the Schedule. It is an Act by itself. You cannot take shelter under the guise of levying a sales-tax. If you admit it as a sales-tax, then levy it at the rate of six pies per rupee; let it come under the Sales-tax Act and be guided by the Sales-tax Act.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—The question is whether it does not come under the articles on which sales-tax is leviable.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, this is not a new Act. There is already an Act known as the Motor Spirit (Taxation on Sales) Act, 1949. It is in force now. According to the provisions of this Act, a tax on retail sale of motor spirits is permissible. The tax is being levied at the rate of four annas per gallon on all retail sales of motor spirit from 1949. Sir, item No. 53 in the Union List is relied upon by the Hon'ble Member. Item No. 53 reads like this: "Regulation and Development of Oil fields"—we are not going to regulate or develop the oil fields; "and mineral resources"—neither are we regulating and developing mineral resources; "petroleum and petrol products"—it is not regulation or development of petro-

(SRI KADIDAL MANJAPPA.)

leum and petrol products ; “ under the control of the Union ”—as I have already submitted, this is under the State list. I wish to draw the attention of the Hon’ble Members to item No. 54—Tax on all sales or purchase of goods other than newspapers. So, there is no substance in the objections raised by the Hon’ble Members. This enactment is not novel to Mysore. Several States like Madras, Bombay, West Bengal, U. P., Punjab, Bihar, Madhya Pradesh, Assam, Orissa, Hyderabad and Madhya Bharath—all these States are having such enactments. Recently, Sir, in Madras and Bombay, they have enhanced the Sales-tax on motor spirits. In Madras, prior to June 1952, the tax levied was four annas per gallon. In the month of June..

Sri J. MOHAMED IMAM.—Can my friend quote mainly from papers ?

Mr. SPEAKER.—The Hon’ble Minister is referring to his notes.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—In the month of June, an Ordinance was promulgated by the Madras Government enhancing the tax from four annas to six annas. During that period, similarly the Government of Bombay have enhanced the tax from two annas to four annas. I may bring to the notice of the Hon’ble Members that the rate we have now proposed in this Bill (*Interruption*) In West Bengal, the rate prevailing is six annas ; in Orissa, it is six annas. (*Interruption*) I want to bring to the notice of the Hon’ble Members that similar enactments are in force in other States.

So the Bill is not repugnant to the Constitution and it is within the competence of this Legislature to amend the Act which is already in force.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—Now, I would like to draw the attention of the Hon’ble Members to Subject 83, seventh schedule, in the Union List—‘ Duties on imports excluding export duties ’. This levy of tax of two annas comes under this.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is not export duty.

Sri M. RAJASEKHARA MURTHY.—It is a duty on import. It is not Sales-tax. This comes under 83....

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—Sir, the Hon’ble Member goes on from article to article.

Mr. SPEAKER.—I have sufficiently heard both sides. Considering all aspects of the question I have come to the conclusion that, when I am not free from doubts in my mind, I should not hold that the matter is outside the scope of the State Legislature. I shall not by my ruling deprive the Assembly of the opportunity of discussing the Bill on its merits and then arrive at its own decision. The question whether the Bill is beyond the jurisdiction of the Legislature is a matter for the Courts of Law to decide. Unless a Bill is manifestly beyond jurisdiction, the Chair should not rule out the Bill, but should permit debate and leave the decision to Courts if and when the question is raised. I rule that the Bill be taken into consideration.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, it is a very simple measure. Under the Act now in force, a tax on retail sales of motor spirits at the rate of four annas per gallon is being levied. In this Bill, the Government seeks to enhance the tax from four annas to six annas. I have already submitted that they have very recently enhanced the rate in Bombay from two annas to four annas and in Madras from four annas to six annas. I have also submitted already that there are other States where the prevailing rate of this tax is six annas. The Bill mostly affects the richer section of the public and therefore I am sure Hon’ble Members will accord their approval to this Bill.

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That the Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration ”.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).— ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಾದರೆ ಯಾರೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದು ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅನೇಕ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಕಾರುಗಳ ಮೇಲೂ, ಬಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೂ ಒಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಬಡಜನರು ಅನಿವಾರ್ಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಧೈರ್ಯ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೀಳುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿವಾಳ್ ಮಂ.ಪು.—ತಮಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಭೈರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ.—ಈ ತೆರಿಗೆ ನೂರಕ್ಕೆ 95 ಭಾಗ ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವರ್ತಕರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ದಿನವೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವರ್ತಕರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪೆಟ್ರೋಲಿನ ಮೇಲೆ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ತೆಗೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿದರೆ, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿಸುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ; ಅದರಿಂದ ಅವರು ಪ್ರಯಾಣೀಕರಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೈಲಿಗೆ ಆರಾಕಾನಿದ್ದು ಏಳುಕಾಸಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ, ಒಂಬತ್ತುಕಾಸು ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆನ್ಯಾಯ. ಪೆಟ್ರೋಲು ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆ ದರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ಯಾಲನ್ ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ ಐದಾಣೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಮೇಲೆ ಡ್ಯೂಟಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ಬೇರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳವರು ಆಕ್ಸಾಯಿಜೆನರೇ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಪೆಟ್ರೋಲಿನ ಬೆಲೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಇದು ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Sir, it is with the greatest regret that we have to oppose these taxation measures which have been introduced by this Government in such a great hurry. They even deprived us of our Sunday enjoyment and wanted us to meet to pass these measures which aim to load the people with greater burdens of tax. I indicated in the course of the debate on the Raj-pramukh's speech that myself and my

party would oppose any fresh measure of taxation. We also gave—not only members of my party, but also independent members including Sri K. Pattabhiraman—a suggestion that the time has come when we have to review the entire financial problem and structure which is facing us, and, for that purpose, it is absolutely necessary that a committee should be appointed to go into the question of our financial stability and that committee must be empowered to effect economy wherever it is necessary and also to find out fresh resources of revenue. Sri Ramachandra Rao, the then acting Finance Minister gave us a favourable reply and said in reply to Sri Pattabhiraman that the Government would consider the question favourably—the appointment of the committee. But as a reply to Budget discussions, we find that the proposal has been turned down. Sir, such being the case, if we agree for any measure of taxation, we will not be doing good to the Government itself. On the other hand, by agreeing to this fresh measure of tax, we will be landing the Government into greater trouble and also heap on the people fresh measures of taxation.

Sri, I said in the course of my Budget debate that this is the commencement of the period of indiscriminate taxation. The measures which have been placed before us to-day confirm the commencement of indiscriminate taxation. These, to my mind, look like desperate measures, and I will dilate on this when we take up the next Bill.

10 A.M.

I am now going to deal with the present Bill which aims to raise the tax on petrol from four annas to six annas. In the year 1949, your immediate predecessor brought this Bill for the first time seeking power to levy four annas on every gallon of petrol. At that time, myself and my friends this side vehemently opposed it.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—You always oppose.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I always oppose because you are so unreasonable and you are regardless of the condition of the people. You never aim at uplifting their conditions. I have to oppose every one of your actions and measures that are calculated to bring down the people to low standards of living and deteriorate the economic situation. Every taxation measure, every fresh taxation, must correspond to the economic condition of the common man in the State. I am going to put you a plain and simple question. During the last five years, in spite of the huge amounts we have been spending, can you authoritatively state that the economic condition of the man in the State has in any way improved? Is there any improvement in the prosperity of the country or the prosperity of the man? I say without fear of contradiction that instead of improvement in the economic condition of the man in the State, it is gradually going down, it is deteriorating and his condition is becoming very miserable and people are telling us "Save us from our friends". When the economic condition is deteriorating, what right is there for the Government to ask a man to contribute more to the common exchequer? Have you taken into consideration his paying capacity, his earning capacity? Have the Government done anything to improve his earning power? Is it not a fact that his poverty is becoming more and more rampant? Any sympathetic Government, any Government which represents the people, must take into consideration all these factors before asking the people to pay for the taxation.

I said that these taxation measures are desperate measures. As has been stated in the Statement of Objects and Reasons, what are these measures meant for? To wipe out the deficit. Who is responsible for this deficit? Is it the people whom you want to victimise or is it the administration who created this deficit? I want a plain answer. It is because of this misrule, it is because of the maladministration,

that there has been a big deficit and you want people to pay for this fresh taxation. What justification is there? On the other hand, I would have been convinced by the reasonableness of the taxation if it had been aimed at providing extra amenities to the people, or at conferring extra benefits to the people. But that is not at all the case. The case is to wipe out the deficit. The amount will come here and go somewhere but the deficit will remain. On the same ground the previous Government levied a series of similar taxes. They levied Sales-tax; they levied tax on petrol, on cloth, surcharge on electricity and various other taxes. They said at that time that the financial position was unsound and that they wanted to make up the deficit. In spite of these series of taxes that were levied, has there been a gap between the expenditure on the one side and the revenue on the other side? Though the people consented to pay taxes, the deficit is mounting every year. That is what will happen hereafter. After all what is it that you are going to get from these taxes? You are going to get four lakhs from petrol and forty lakhs from the other measure to which I will come later on. Are you sure that from these taxes you are going to wipe out the deficit? Your deficit is 157.33 plus 111.11 = 268.44 lakhs. When you are faced with the problem of wiping out a deficit to the extent of 268 lakhs, you come forward with small measures which will only fetch a revenue of four or five lakhs which are more a nuisance than a boon. These are desperate measures and we cannot say where they will land us. I am going to state now—if you want, you can verify—that this is only the beginning of taxation. You take an over-all picture of the entire financial position of our State and see what are our commitments and to what extent, under the present conditions, should we have recourse to taxation. First of all, we have got the problem of wiping out the deficit which comes to 2½ crores. We have got the problem

of finding out ways and means to the extent of nine crores in order to implement the Five-Year Programme. Then we have got the problem of finding out resources to the extent of five crores to implement the educational reforms as recommended by the Educational Reforms Committee, the report of which will shortly come before us. Let us take a realistic view. Let us find out what are our commitments, what are our liabilities and what will be the burden that has been cast on the people. We must be prepared to undertake taxation to the extent of sixteen crores for these three objects alone, leaving out items like cultural development, etc. If you are serious, you must find out ways and means to the extent of sixteen crores and it will be a direct liability on the State and on the Government. If you have to undertake these schemes, how is it possible to finance them? It is a herculean problem and small taxation measures will not solve the problem. On the other hand, whatever you get from these measures will be a drop in the ocean of deficit and our future commitments. We have to face the situation boldly and squarely; otherwise you will be groping in the dark. Appointment of a committee is absolutely necessary. They must go into the entire financial position. They must probe into the expenditure side and see what are the departments that could be abolished and wherein economy could be effected and also the sources of revenue. Even now I am saying that we have got important sources of revenue which you are not thinking of seriously on ideological or sentimental grounds. The first is Prohibition. You have to revise the policy of Prohibition. You should not be guided by sentiment. If you are guided by sentiment, you will be subjecting yourselves to the greatest danger. Take the verdict of the country. The time has come to thrash out whether it should be retained or abolished. The second is the Gold Duty. Last time I suggested that the State had lost one important source of

revenue by abolishing gold duty. I can give now such examples. If a committee is constituted they can go into all these questions and aspects and find out fresh ways and means on one side and the retrenchment that can be effected on the other side, how much money can be saved, to what extent the deficit could be wiped out. Then we will co-operate.

Mr. SPEAKER.—May I know what were the recommendations of the Prohibition Committee of which the Hon'ble Member was the Chairman?

Sri J. MOHAMED IMAM.—I am glad, Sir, you have raised that question. The Committee made certain recommendations and those recommendations were adopted by the then Government in which Sri L. Siddappa was a Minister. As soon as the Congress came to power they set aside that scheme. The scheme that is adopted is different from the one we recommended. The scheme which we recommended was one of gradual introduction of prohibition and regulation. It also assured a certain amount of revenue to the Government but the Congress Government wanted to introduce wholesale Prohibition and during the first two years they introduced Prohibition in five districts and kept quiet.

So much so, as I said, there is prohibition in five districts and no prohibition in four districts. On the other hand, if they had followed the scheme which the Prohibition Committee gave to them, there would have been a certain amount of prohibition throughout the State. There was a lot of difference between the scheme given by the Prohibition Committee and the scheme

Mr. SPEAKER.—So far as the merits of the prohibition scheme are concerned about the financial aspect, within five years it could have come into force.

Sri J. MOHAMED IMAM.—We have clearly stated therein that prohibition as an experiment is to be tried. If it proves a failure, then we have to

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

revise. You now understand the gravity of the financial problem. We must take all measures, not in a narrow minded way, but in a broad sense as to how to find out ways and means of facing the bigger problem of implementing all our various recommendations and for which a Committee is absolutely necessary.

Another reason that prompts me to oppose this Bill is the present financial policy adopted by the Government. If we had been convinced that the Government has been adopting a policy of economy and the Government has succeeded in effecting economy every year and if we had been convinced that year by year the expenditure is going down, then we would have some confidence in the Government. On the other hand, in spite of the assurances given by the Chief Minister that he has been very keen in effecting economy, glancing at the budget figures, we can easily understand that the figures on the expenditure side are mounting up year by year, and, as I pointed out in the course of my budget speech, since last year the expenditure on civil administration has gone up by Rs. 95 lakhs. Again I must point out to the Government that they are undertaking schemes of ideological nature and other things in their own way without consulting this House.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—What is it about which we did not consult the House?

Sri J. MOHAMED IMAM.—For example, cultural schemes. They may be good, but is this the time to incur all this expenditure? If you go on shouldering fresh liabilities and commitments, are we to vote for them? For example, your cultural scheme may cost us Rs. 10 to 15 lakhs. First of all, the House has to decide whether the cultural scheme, however good it may be, should be undertaken by the Government or by private agency. Is it the liability or the responsibility of the Government? Similarly, our

sanskriti prachara. I find that we are entering into fresh and more and more commitments which we cannot agree to. So we have no confidence in the Government that they are going to curtail expenditure or effect economy. As such, if we vote for this taxation and hand it over to you, what will happen? It will go to make up the deficit and our financial problem will not be solved. On the other hand, the cumulative effect of all this will be the crushing burden on the people who are already overburdened, under-nourished, who are ill-fed and ill-clothed. That is the position. I appeal to the Government in all humility, in all sincerity I am doing it. There is no hurry in passing these measures and other measures which will be of disastrous consequence. The return we get will be small. Just defer these schemes. Please appoint an Expert Committee. Let them go into the entire financial structure and financial position of the State. Let them find out what is the real financial position; let them also find out what our future commitments are, and let us have an idea as to the real burden we have to bear. I do not hesitate if it comes to the question of paying an extra taxation, but I must have a realistic and proper perspective and a definiteness. I am speaking for all the people. Please postpone this for a month or two, appoint a Committee. Let them go into all this matter and we will come forward with necessary propositions. If we feel that taxation is inevitable, we will wholeheartedly co-operate with you, but if you go on in this way—the previous Government also went the same way—if you go on the same way, I may say you have no financial policy and no vision and foresight. With these remarks, I oppose this measure.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾಮ್ (ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ).—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾ
ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಆಸೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.
ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಇದುವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿ

ಇದರಿಂದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯದ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವಸ್ತುವೇ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಾಹುಕಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂಥದೇ? 10-15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೋಟಾರನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚೋಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವವರು ಬಡಜನರೇ ನೀವೇ ಹೇಳಿ. ನೂರಕ್ಕೆ 8-10 ಜನ ಸಾಹುಕಾರರಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ತಗಲತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ತಗಲದಂತೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ದರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಅದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಗೌರಮೆಂಟ್ ಬಸ್ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೆ monopoly ಇರುವ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚೋಟಿ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬರು ಟಿಕೆಟ್ ದರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ತಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಸ್ಸಿನವರು ದರ ಕಡಿಮೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಸ್ಸಿನವರೂ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರಾಧ ಅಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ತಮ್ಮ ರಾಧಾಂತವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ದರ ಮಿತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯ ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಸೈಕಲ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮೋಟಾರುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವರು ಸಿದ್ಧ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಹುಕಾರರಿಗೆ ಇದು ಮುಕ್ತಾಯವಾಲಿ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಹುಕಾರರ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಅಷ್ಟು ವಿರೋಧಿಸಿರಲಾರದಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಹುಕಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅದು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದರು; ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡವರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ವಸ್ತುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಂದೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರವೇಕೆರೆ).—ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಉಪ್ಪಿಗೂ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಅನಂತರಾವ್.—ಅಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳೂ ಕೂಡ ಇವೆ. ಅವರು ಕೂಡ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ದರ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ನಮಗೆ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿ ದೂಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಖೋತಾವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಕೊನೆಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ಬರುತ್ತದೆ. ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ

ಸಹಕರಿಸಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ರಾಧವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸಗಳು ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟವಿರುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹಣಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಯಾರೂ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವವಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಾದದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಇವರು ಸಾಹೇಬರು ಬಿರಿ ಡಿಪಿಟಿನ್ನು cover up ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ, ಇಂಥದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಮೊದಲನೆಯವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚೋಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರು, ಕಾರ್ ಮಾಲೀಕರು, ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ರಾರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು. ನಂಸ್ಥಾನಾಮಳೆ ಇಂಥವರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು 10,000 ಜನ ಆಗಬಹುದು. ನಿಖರವಾದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಕಾರ್ ಮಾಲೀಕರು 7,800 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳು 1,886 ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ರಾರಿಯವರು 3,347 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇದರಲ್ಲೂ ಕೆಲವರು ಡೀಸಲ್ ಆಯಿಲ್ ನಿಂದ ಬಸ್ಸು, ರಾರಿಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೂ 10-12 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರಲ್ಲರೂ poor class ನವರೇ, rich class ನವರೇ ಅಥವಾ middle class ನವರೇ ಎಂದು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಇವರು ಎಲ್ಲರೂ ಮೇಲಿನ ವರ್ಗದವರ (rich class) ದರ್ಜೆಗೆ ಸೇರಿದವರು ಅಥವಾ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೆಲವರು ಆ ದರ್ಜೆಗೆ ಬರದೆ ಹೋದರೆ, upper middle class ನೊಳಗಾದರೂ ಸೇರಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ upper middle class ಹಾಗೂ rich class ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ ಹೊರತು ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇನ್ನೊಂದು ವಾದ ಹೇಳಿದರು. ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರು, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಸೀಟಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜ್‌ಗಳನ್ನು ಚಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ indirect ಆಗಿ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಒಪ್ಪಕಕ್ಕೊಳಗಾದದ್ದಲ್ಲ. ಈಗಿರುವ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥ ದಕ್ಕೆ provision ಇಲ್ಲ. ಮೈಲಿಗೆ ಒಂದಾಣ್ ಅಥವಾ 9 ಕಾಸಿನ ಮೇಲೆ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೀಗೆ ಪಚ್ಚೋಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೂಡಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನ ಮೇಲೆ ಯೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದರ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ಬಡವರಿಗೆ ಇದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದ ವಿತರದವಾದವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರರೇ ಬಸ್ಸು ಮತ್ತು ಕಾರುಗಳನ್ನಿಡುವವರು. ಅನೇಕರು ವಾದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ತೆರಿಗೆಗಳು ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವವರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.)

ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು. ಸ್ವೇಲ್ ಪಾರ್ಕಿಂಗ್ ಬೆರೆ ಹೆಚ್ಚು, ಪೆಟ್ರೋಲನ ಬೆರೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾರು, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಅನುಭವ ನೋಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ತೀರಾ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವೇ ಆಗಿದೆ. ಹತ್ತು ಬಸ್ಸು ರೈನುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ದಾವರೂ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿ ಕರೆಯತೆಂದರೆ 500 ಅರ್ಜಿಗಳು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಲು ಸಾರಾಗಿ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ತನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಂದು ಮಾಲೀಕರುಗಳು ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಈಗಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಒಂದುವೇಳೆ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಪೀಕರು ವಾದಮಾಡುವ ಹಾಗೆ, ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಏಕೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು ?

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ (ಚಾಮರಾಜನಗರ).— ಪರ್ಮಿಟುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ!

10-30 A.M.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನೋಡೋಣ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮಾತನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ದರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವೇ! ಬಡ ಜನರಿಗೇನೂ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಜನರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿಯಾರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ರಾರಿಗಳು ನಿಂತು ಹೋದರೆ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡುಗಳಿಗೆ ಸುಗ್ಗಿಯ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ದರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ರಾರಿ ಮಾಲೀಕರುಗಳು ಗಾಡುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಏನೂ ಅನಾಹುತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದೂ ಕೂಡ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿನ ಖೋತಾ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಕೇವಲ ನಾರ್ಕೈಟು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಏಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಇದರ converse ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆ ? ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಹನಿ ಕೂಡಿದರೆ ಹಳ್ಳ, ತೆನೆ ಕೂಡಿದರೆ ಬತ್ತ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವ ಬುದ್ಧಿವಂತ ಸರ್ಕಾರವೂ ಇದನ್ನು ಬಿಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತೆರಿಗೆ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಹೊರಬೀಳದೇಯಿದ್ದರೆ, ಅಂಥ ದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ಖೋತಾ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆ ! ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಖೋತಾ ಬಂತು? ರಾಷ್ಟ್ರಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು, ಸ್ಕೂಲುಗಳು, ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳು ಮುಂತಾದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಬೀಳದೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ! In spite of a deficit budget and in spite of financial troubles, Government have been able to provide more funds for all those items. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಸಾರಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ

ದಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ನುಮಾರು ಒಂದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಬರ್ತುಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ ಖೋತಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೋರಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬರ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಕಾರಣ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂಬ ಉದ್ದಾತ್ತ ಧೈಯದಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಜನೋಪಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದು. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಾಕಿದರೆ, ಈಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರೂ, ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ಮಾಲೀಕರೂ, ಮೋಟಾರು ಮಾಲೀಕರೂ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಲ್ಲವೆಂದೆ! ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಶ್ರೀಮಂತರು? ಆದುದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಬಡವರಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲ. ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಕಾರು, ಬಸ್ಸು ಮುಂತಾದ ವಾಹನಗಳ ಮಾಲೀಕರು ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆ ಟ್ಟಿ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಖೋತಾ ಕಡಮೆಮಾಡುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ತತ್ಯವೂ ಇದೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಬಾರದು ಬರ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬಾರದು ಎನ್ನುವ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು, ವೆರ್ಫೆರ್ ಸ್ಪೀಕನ ತತ್ವವನ್ನೊಪ್ಪಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಬರ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಲೇಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಯಾರೇ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಿದರೂ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇಯಿರುವ ಮಾತು. ಬರ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಇರಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲೇಬೇಕು. ಯಾರು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಬಲ್ಲರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿರುವ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ, ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ, ಈ ಮನೋದಯನ್ನು ಸಧೆ ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet again at Eleven of the Clock.

(The House rose for Lunch at Thirty-five Minutes past Ten of the Clock and reassembled at Eleven of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್ (ಕೋರಾರ).—ಮಾನ ಸಭಾಪತಿಗಳೆ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರತಕ ಈ ಮನೋದಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗಲೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ತರುವ ಹಣಕಾಸಿನ ಮನೂವೆಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧ ಬಂದರೆ ಅದು ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ನಾನು ಈ ಮನೂವೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಇದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಏನೊಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆವು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಯಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಸುಖಮಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯಿಲ್ಲದೆಯಿರುವಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಲೆತು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರ ಸೌಹಾರ್ದಗಳಿಂದ ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಥಿತ ಕಲಸಮಾಜವೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರೂ ನಾನೂ ಮಾಡಿದ ಈ ಸಲಹೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಲಹೆಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟೇನೆ. ಕೇವಲ ಈ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈ ಹೊಸ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಿಸಬೇಕು, ವಿರೋಧಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ನಾವೂ ಕಲೆತು ಕುಳಿತು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನಿಂದ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಖರ್ಚುಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ, ವಿತವ್ಯಯವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ, ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಹೊಸದಾಗಿ ವರಮಾನಗಳ ಮೂಲಗಳನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಮಗೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳೇ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಥವಾ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ, ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಮುಂದೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿವೆ; ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಲೆತು ಕುಳಿತು ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನಿಂದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮೂರಟೆ ದೈವ. ಇದಕ್ಕೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ವ್ಯಸನವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರು ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾದ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೇಕೆ ನಕಾರ ಬಂತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಲು ಇರಬೇಕಾದ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಜೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ವಾಪಸು ಹೋದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಾವ ಮಾರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದೃಢವಾಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ವಿಶ್ವಾಸ, ಆಶ್ವಾಸನ ದೊರೆಯಲಿ, ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ನಕಾರ ಬಂತು! ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದೂ ಉಂಟೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಶಂಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದಂಥ ಅವಕಾಶ ಬಂದಿವೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಕ್ಷಗಳವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ, ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೋ, ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ; ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅನುವಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಭಾರತದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳದೆಯಿರುವ ಮಾರ್ಗ, ಇಂಥ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಹೊಸ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕೋಣ ಎಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಕಾರ ಬಂದಿದೆ! ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡುವುದೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ಕೊಡೋಣ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ King's Government must be carried on ಎನ್ನುವ ಮೂಲ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು; ಸರ್ಕಾರಪಕ್ಷ, ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತ ಬರಬೇಕಾದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಿಂದ ಈವರೆಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒರ್ಡನ್ನು ಖೋತಾಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ವಿತವ್ಯಯವಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಒಂಥತ್ತು ತಿಂಗಳು ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ ನಾವು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೆವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಐದು ಲಕ್ಷ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ನಾನು ಈ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ಮಹಾ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಬಿಲ್ಲನ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದು ಸರಿಯೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಮೂಲಭೂತ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಶೆ. ಈಗಿರುವ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಭಾವನೆಯಿಲ್ಲದೆಯಿರುವ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪಕ್ಷ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ? ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕಾದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇ)

ದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ನಂಬಿಕೆ, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ನೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಿ, ಬೇಕಾದರೆ, ಆಗ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸಿದ್ದೀರಿ; ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಿವೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಲು ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ; ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಮನೂದೆಯ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಈಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಹಣ ಬರಬೇಕು, ಇದನ್ನು ಹೊರುವವರು ಯಾರು? ಲೈತನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಕೃಷಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವಾಗ 9 ಕಾನೂನು ಒಂದಾಣಿ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಈಗ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಈಗಲೂ ಕಾಲ ಮೀರಿಲ್ಲ, ಈಗ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಇದನ್ನು ನಿಧಾನಮಾಡಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಮೂಲಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿಮಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದು, ನಮಗೂ ತೃಪ್ತಿ. ನಾವೂ ಕೂಡ ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುವೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ನಾವು ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿ, 'ಅನಿವಾರ್ಯ' ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂತು ನಾವು ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತ ಒರಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವೂ ಬರಬೇಕು. ತೆರಿಗೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಅಗೌರವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇನೂ ನಿಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯದ ನುಡಿಯೆಂದಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುವ ಶಕ್ತಿ ನನಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ತೆರಿಗೆಗಳಿಂದ 40—50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆಯೇ? ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸಿನವರು ಆಗಲೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕೇತದ ರೂಪವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, 14—15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಕೌಂಟ್ ಇದೆ. 38 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಜಮಾ ಬರ್ಚಿಸ್ ನಿಮ್ಮದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ

ಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತೃಪ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ; ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು? ಇನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಭದ್ರವಾದ token opposition, ಕೇವಲ ಸಂಕೇತವಾದ ವಿರೋಧವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಕಾಲಮೀರಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವಿಲ್ಲ, 30 ದಿನವ (72) ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ. ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡೋಣ. ತೆರಿಗೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ, ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡೋಣ. ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ, ಇನ್ನೇನೂ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ನಿರಾಕರಿಸಬಾರದು. ಉಭಯತ್ರರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಸತ್ಯಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕೋಣ. ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಎನ್ನುವುದು ಹೋದರೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಯೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಮಂಗಳದಾಯಕವಾದ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸುವುದೇ ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಇದೊಂದನ್ನೇ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮನೂದೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರಿಯೇ ತಪ್ಪೇ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷ ಭಾವನೆ ಹೋಗಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ, ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಉಭಯತ್ರರೂ ಸೇರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಿ ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಕಾಯೋಣ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಾರ್ಥದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಇಮಾಂರಬೆಗೊ ನನಗೂ ಬಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬರಬಹುದು. ಆದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಬೇಕಾದರೆ, ವಿಶಾಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಳಹದಿ ಹಣ. ಅದು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಸುಧಾಂಜಿಯಾಗಬೇಕು. ನನ್ನ ಕೈರಾದಮುಟ್ಟಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯ ಪೂರ್ಣವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತೆರಿಗೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದರೆ ಕೋಪಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ, ಜ್ಞಾನ, ಹಾಸ್ಟಿ; ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ದೈವ ಕೌಶಲ್ಯವಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ಈ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಹೊರಬಹುದೋ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ನಾವೂ ಕೂಡ ಸಹಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡುವಾಗ ಏಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ನನಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ! ಇನ್ನೆಲ್ಲೆಯೂ ಈ ರೀತಿ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ! ಇಷ್ಟಾದರೂ ನೀವು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಚಿ.-ನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿ. ಆ ಸಮಿತಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿ, ಇದು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪೆಟ್ರೋಲಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಕೇವಲ ಹಣಗಾರರಿಂದ ವಸೂಲಾಗುವ ಹಾಗಿದೆ, ಇದು ಬಡವರಿಂದ ವಸೂಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಶ್ರೀಗಳಾದ ಅನಂತರಾಮೇಶ್ವರರೊಡನೆ ವಾದವಾದಗಳಿವೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಾರುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ಸುಮಾರು 7,000 ಇರಬಹುದು. ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಬಸ್ಸಿನ spare parts ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳೂ ಒಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ, ರಾರಿ ಮಾಲೀಕರಿಗೂ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಖರ್ಚು ಸಹ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಬಸ್ ಮಾಲೀಕನೂ ಅಲ್ಲ, ಕಾರು ಮಾಲೀಕನೂ ಅಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಪಡೆದಿರಬೇಕು ಬರುವುದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಶಾಖೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಖರ್ಚುಗಳು ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ ವರಮಾನವೆಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಆಧಾರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ, ಒಂದು ಮೈಲಿಗೆ 0-14-0 ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ, 0-13-0 ಖರ್ಚೂ ಆಗಿ ಒಂದು ಆಣೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಯೆಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದಾಣೆ ವರಮಾನವಿರುವ ಯಾರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಈ ಮನೋದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತಿ ಮೈಲಿಗೂ 11 ಕಾಸುಗಳ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ ಈಗ ಒಬ್ಬ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಂಥ 12 ಕಾಸುಗಳ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ 11 ಕಾಸುಗಳ ತೆರಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನು ಉಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಕಾಸು ಮಾತ್ರ. ಹೀಗೆ ಆತನಿಗೆ ಉಳಿಯುವ ಒಂದು ಕಾಸಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡಿರತಕ್ಕವಾದ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಇಂಥ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕತಕ್ಕವರ ಹೊಲ ಮನೆಗಳು ಒಂದೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಈತನಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಕಾಸು ವರಮಾನ ಬರಲು ಆತನಿಗೆ ಭರವಸೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರೈತನಿಲ್ಲೂ ಕಾಂಪಿಟಿಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಾಸಿನ ಆಸೆಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯಮದಿಂದ ಯಾರೂ ಬೀವನಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿದರೆ ಯಾರೂ ಅವರ ನಡೆಯಿಂದ ಪಾವತಿಮಾಡಿ ಲುಕ್ಕಾನಿನ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಈ ದುಬಾರಿ ಖರ್ಚುಪಡೆದಿರಲಾ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ತೆರಿಗೆ

ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೇಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಒಡಾಡುವ ಜನರ ಪೈಕಿ ಬಡ ರೈತರು ಇವರು, ಇವರು ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಉದ್ಯಮದಾರರಾದವನು ಆತನ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ತೆರಿಗೆಯಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದು. ಯಾವಾಗ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕರು ಹೀಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣದ ದರಗಳನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಅವರು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದನ್ನು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ರೈಲ್ವೆ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ತಾವಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ರೈಲ್ವೆ ವರಮಾನ ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೋಡ್ ವರಮಾನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ವರಮಾನ ಸಹ ಇದರಿಂದ ತಪ್ಪುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ತತ್ವದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಏನು! ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಟ್ಟುಹೋಗಿ ಈ ವರ್ಷದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಖೋತಾ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಖೋತಾ ಬೀಳತಕ್ಕ ಮೊಬಲನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಖೋತಾ ಮೊಬಲನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣು ಹಾಕಿ, ಐದು ರಜತಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಬರುವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಖೋತಾ ಆಯಿತೆಂದು ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು, ಹಾಗೆ ಹಣ ಖೋತಾ ಬೀಳಲು ಕಾರಣವೇನು, ಆ ಹಣ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ, ಅದು ಸರಿ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಡವೇ?

ಇನ್ನು ಈ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂದರೆ—ಈ ದಿವಸ ರೈತನು ತನ್ನ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ರಾಗಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ—ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತೆರಿಗೆ ಆತನ ಮೇಲೂ ಸಹ ಬಿದ್ದೇಬೀಳುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆತನು ಈ ಆಧುನಿಕ ಸಹಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಾಮೂಲಿ ಪೂರ್ವದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ತಾತಮುತ್ತಾತಂದಿರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡೋ ಅಥವಾ ಗಾಡಿಯಲ್ಲೋ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಹೆಜ್ಜೆ ರೈತನಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾಹೋದರೆ ಆತನು ಹೇಗೆ ಬಾಳುವುದು? ತಾವು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಕಡೆಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವನು ಯಾರು? ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲರಂತೆ ಬಡಜನರು ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ತಾವು ಒಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೇಳಬಹುದು. 'ಹಾಗೆ ಈ ಬಸ್ಸುಗಳ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಬಾರದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಬಸ್ ರೈತನನ್ನು ಅಡ್ಡುರ್‌ಚ್ಚಿಡುವ ಡಿಡಿದಾಗ ಅಥವಾ ಹತ್ತಾರು ರೈತನುಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡುರ್‌ಚ್ಚಿಡುವ ಡಿಡಿದಾಗ ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಏಕೆ ಬರುತ್ತವೆ' ಎಂದು. ಹಾಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.)

ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳೇ ಕಾರಣ. ಪರ್ಟಿಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ತಕ್ಕ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಲ್ಲಿ ಬನ್ನುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಬನ್ನುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪರ್ಟಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಖಾಸಗೀ ಜನರಿಗೆ ಈ ಪರ್ಟಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನೇಕರು, ಇಂಟರ್ಯುಮ್ ನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥವರು, ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರಾಗಿರತಕ್ಕವರು, ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು, ಅನೇಕರು ಈ ಬಸ್ ಪರ್ಟಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಂದ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಇದನ್ನೂ ಒಂದು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಅಂಥ ನಿರ್ದರ್ಶನಗ ನಾಳೆದರೂ ಇದ್ದರೆ ಒಂದೆರಡನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.—ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನೂರಾರಿವೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬರುವುದಾದರೆ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ನಾನು ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ದಿವಸ ಪರ್ಟಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಮಾರಿರತಕ್ಕಂಥ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೇ ನಾಲ್ಕೈದು ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳ ಬಸ್ ಪರ್ಟಿಕ್ಟು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನುಗಳನ್ನೇ ಓಡಿಸಿದರವಂಥ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಹ ತೋರಿಸಬಲ್ಲೆ. ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುನಾಪರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಖಾಸಗೀ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 30-40 ಮೈಲಿಗಳಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅಂಥಾ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಬಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ರೂಟನರಾಗಲಿ 100 ಮೈಲಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇದ್ದರೆ ವರಮಾನಕ್ಕೂ ಬರ್ಚಿಗೂ ನರಿದಾಗಿ ನಿಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಆದಾಯವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಲುಕ್ಸಾನಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಲೈಸೆನ್ಸುಗಳಲ್ಲೂ ಸದಾ ಫಾಯಿದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ತಾವು ಪ ಯೊಂದು ಲೈಸೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ರಾಫ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಂಡಿತ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ನಾನೇನೂ ಬಸ್ ಮಾಲೀಕನಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಈ ಲಾರಿಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಅನುಕೂಲ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಬಲು ಬೇಗ, ಸಾಗಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಲಾರಿಗಳಿಂದಲೇ ಸಾಧ್ಯ. ತಾವು ಈಗ ಈ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಏರಿಸುವುದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ತುಂಬ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟಿಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಈ ತತ್ತ್ವ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಇದಕ್ಕೆ ಮರುವಾದದ್ದು, ಇದನ್ನು ತಾವು ರೈತನ ಹಿತದಿಂದ ತಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವೆನು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್.—ನಾಗಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ The Mysore Motor Spirit (Taxation on sales) (Amendment) Bill ಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತ ನಾನು ಒಂದೆರಡು

ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳಾದ ಮದರಾಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ ಈ ಪ್ರಾಂತಗಳವರು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು 4 ಆಣೆಗಳಿಂದ 6 ಆಣೆಗೆ ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವೂ ಸಹ ಅದೇರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಏರಿಸದೆ ಹಾಗೆಯೇ 4 ಆಣೆಗಳನ್ನೇ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ರಾಫ, ಯಾರಿಗೆ ಲುಕ್ಸಾನು ಆಗುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಗೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಇರತಕ್ಕ ಲಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 3,441ಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದರೂ, ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದುಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಬನ್ನು ಮತ್ತು ಲಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈ ದಿವಸ 500-600ಕ್ಕೆ ಮೇಲೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾವಾಗ ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಾಂತಗಳವರು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆಗ ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಡಮೆ ಇರತಕ್ಕಕಡೆಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಿನ ಲಾರಿ ಬನ್ನುಗಳು ಮುಕ್ಯಾಲು ಮೂರುವಿನ ಪಾಲು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ವ್ಯವಹಾರಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 4 ಆಣೆ ತೆರಿಗೆಯಿದ್ದು ಹೊರಗಡೆ 6 ಆಣೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ 2 ಆಣೆ ತೆರಿಗೆ ಕಡಮೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಲಾರಿಗಳೂ ಹೊರಗಡೆಯವರ ಲಾರಿಗಳೂ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಂಡು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಹೊರಗಡೆಯವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲನ್ನು ಕೊಂಡರೆ ನುಂಕ ಕಮ್ಮಿ ಎಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಕಂದಾಯವನ್ನು ನಾವೇ ಲುಕ್ಸಾನುಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮೋಟಾರ್ ಸಂಚಾರಮಾಡುವವರು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ಹೊರಗಡೆಗೆ ವಾದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವಾದವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪು ಸಪ್ಪವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೇ ಅವರು ಎತ್ತಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಪೂನಾಕ್ಕೆ ರೈಲ್ವೆ ಇದೆ. ನಾರ್ತ್ ಕನರ, ಸೌತ್ ಕನರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ರೈಲು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಲಾರಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಳಗಡೆಯಲ್ಲಿ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ನಾವು ಹಾಕದೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿ ಲುಕ್ಸಾನಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೊರಗಿನ ಲಾರಿಗಳಿಗೂ ಈ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ನುಂಕ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದದ ಅರ್ಥವೇ ನನಗೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದುಹೋಗತಕ್ಕ ಲಾರಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಪೆಟ್ರೋಲಿನಿಂದ ಲುಕ್ಸಾನು ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಲುಕ್ಸಾನು ನಮಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಈ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಈ ಮನೂದಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಈಗ ನಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ The Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) (Amendment)

ಮುಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತ, ನಾನು ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಹೇಗೆ ವಿರೂಪವಾಗಿದೆ, ಹೀಗೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳೇನಿವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಅನಂತರ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ದನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ತೆರಿಗೆ ಮುಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಖೋತಾ ಹಣವನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೂ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಆ ಡಿಫಿಸಿಟ್ವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಅದೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಏನಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕಳೆದ ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೋಜನೆಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೇಷಿ ತಾಯಿ ಅವುಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಾಂಗತವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇಂಥ State of affairs ಗಳಿಗೇ ಹಣವನ್ನು ಪೂರಾ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ವರ್ಷವರ್ಷವೇ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಎಂದು ಕೋರಿನುಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಡಿಫಿಸಿಟ್ವುಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಪೂರಾ ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದವಾಗಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಲು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಕಡೆಗೆ ಇವರ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೋ ಏನೋ ಇವರ ಮನೋಭಾವ ಅವರ ಕಡೆಗೇ ಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ!

Mr. SPEAKER.—It looks as though you are supporting the Bill. (Laughter!)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ.—ನಾನಾದರೂ ಸಹ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೇ ಹಾಕಬಾರದೆಂದೇನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನೀವು, ಅದನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರು ನಾವು. ಹಾಗೆ ನಾವು ಇದುವರೆಗೂ ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನೀವು ಒಂದು ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರ್ಚುಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈಗ ನೀವು ಈ ಒಂದು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

11-30 A.M.

ನೀವು ಇದು ಬಹಳ ಸಣ್ಣ ತೆರಿಗೆ, ಬರೀ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ, ನೂರಕ್ಕೆ 10 ಜನರಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೀಳತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ, ಇದೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ, ಬರೀ ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತೀರಿ. ನಿಜ, ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವುದು; ವಿರೋಧ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿ ರಾಮೇಶ್ವರರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಆದಾಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಮತ್ತು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಿಯಮವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ

ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅದು ನಿಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಆಡಳಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ಕವಿಗಳು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದಪ್ಪ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ.

“ವ್ಯಾಕರಣವ ಭುಜಿಸಯ್ಯಾ ಹಸಿದವರು |

ಕಾವ್ಯ ಕಾವ್ಯನೀರಿಂಫುರೈ ಬಾಯಾರಿದವರು ||

ಕೋಟಿ ಹೊನ್ನೇರಾಗಿ ನೂಲಿಲ್ಲ; ಅಗಳ್ಳಿಲ್ಲ |

ತಮಗೆ ತಮ್ಮವರಿಗೆಂಬುದೇ ಕಾರ್ಯಹೇತು ||

ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರವೆಂದು ಹೇಳಿ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಇತ್ತ ಪೆಟ್ರೋಲಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಿ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತೀರಿ! ಇದಲ್ಲಾ ಏನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ? ಬಡವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದು ಮಿತವ್ಯಯ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಿಮಗೆ ಹೊಸಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ತಾವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟರ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ನೀತಿ ಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವೇನೋ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ರಚನೆ ಹೇಗಿರುವೆಂದರೆ—ಇದಕ್ಕೊಂದು concrete example ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳುವುದಾದರೆ—ಆಲದ ಮರ ನೀರನ್ನು ಬೇರಿನಿಂದ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ; ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯೂ ಇದೇನಿಂತಿ ಇರಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೂಪವಾಗಿದೆ ತಮ್ಮ ನೀತಿ. ಜಾಲಯಮರ ಹೇಗೆ ಮರಳುಗಾಡಿನಲ್ಲಿನ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನೀರನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದರೂ ಮುಳ್ಳುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗವಾಗದೆ ಕಾಡು ಗಿಡವಾಗಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆದೋ ಹಾಗೆ ತಾವು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮದು ಬಡದೇಶವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಹೋಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿ ದುಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನ ಮಾಡುವುದೇ ದುರ್ಭರವಾಗಿದೆ. ಆಹಾರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ಕಟವಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿದೆ, ಯಾರಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿದೆ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ದೇಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಖೋತಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ತೆರಿಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ದೇಶ ನಡೆಯುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ವಾದ ಇಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಸಾಕೇ? 157.33 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇದೆ; ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಒಳ್ಳೆ ಮಾಡಿದರೆ ಲಕ್ಷವಾಡಿ ಹೇಳಿದರೆ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಕಿರುಕುಳ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕುತ್ತೀರಲ್ಲ! ಇದು ಕೂಡದು. ಜನರಿಗೆ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತಾವು ಒಂದು ಭರವಸೆ, ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನ ಕೊಡಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಪಡೆಯಬೇಕು. ತಾವು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣ ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬರ್ಚುಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದುವರೆಗೆ ತಾವು ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಟ್ಯಾಕ್ಸರ್

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡರು.)

ಆರ್ಗನೈಸೇಷ್ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ. ಇದರ ಗತಿಯೇನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತಮಗೇ ಗೊತ್ತು! ಎಷ್ಟೋ ರೇಡಿಯೋ ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗೆವೆ, ಎಷ್ಟು ಉಳಿದಿವೆ, ಉಳಿದುವುಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ! ಹೀಗೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಬರ್ಚಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಉನ್ನತಿಯ ಹಸರಲ್ಲ! ನಮ್ಮ ನೆ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರೇ ಹೊರತು ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಈ ಅಸಂಖ್ಯಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ರಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇಶದ ಜನರು ತಮ್ಮ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಕಟುವಾಗಿ ಬಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಈಗಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾಳೆಯಾದರೂ ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ತಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ, ನಹಕಾರ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಬೇಕಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಆಡಳಿತ ನೀತಿಯ ಆಂತರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಗುಟ್ಟಿ ದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತಜ್ಞರು ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ವಿಮರ್ಶಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭ, ಅಷ್ಟೆ. It is the beginning. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂಥ ತೆರಿಗೆಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿ ಬರಲಿವೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ, ಯಾರಮೇಲೆ, ಎಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಎರೋಧಪಕ್ಷದವರೂ ಮತ್ತು ತಾವೂ ಕಲೆತು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅದಿಲ್ಲದೆ ಇಂಥ taxation measures ನ್ನು ನಾವು ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಂದ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮಗಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಾನೂ ಈ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

(Sri B. Hutche Gowda rose)

Sri K. HANUMANTHAIYA.—It may be arranged like this. I make a suggestion. The Hon'ble Minister in charge of the Bill may be allowed to speak now. Then Sri Hutche Gowda may speak. Finally I will wind up the debate.

Mr. SPEAKER.—Yes.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಗರೇ ತಿಳಿಸಿದಹಾಗೆ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ತೆರಿಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲೆ ಗೋವಿಂದರಾಜಿಯವರು ಈ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ನೂರು ಜನರಲ್ಲಿ 90 ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಪಾದವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪಾದದ ಅರ್ಥ ನನಗಂತೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ, ಶ್ರೀಮಂತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 10 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಜನ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡ 75 ಜನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಬಡಜನರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಶಿವ ಮೊಗ್ಗು ಜಿತ್ತೆಯ ಅನುಭವದಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ರೈತರಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದು ಶ್ರೀಮಂತರಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ನಾನದಕ್ಕೆ 'ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಇಮಾಂಸಾಹೇಬರು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎರೋಧಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಾವ ತತ್ವವೋ ಅವರದು, ನನಗರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರ್ಚಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಕೆರೆ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಕೆರೆಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತಾವೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಸ್ತೆಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗಲೂ ರಸ್ತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟುಹೋಗಿವೆ, ಎಲ್ಲ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಮೈಲಿಗೆ 60-70 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳೇ ಅದರೂ ಬರ್ಚಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅದೇ ಸದಸ್ಯರು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—Not even tar road!

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹೌದು. ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ರಸ್ತೆಗಳೇ ಆಗಬೇಕಂತೆ! ಸ್ಕೂಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಸಾಲದು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರೇ ವಾದಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ವಿಷಯ ಎತ್ತಿತೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಾಲದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೆಯೂ ಅವರದೇ; ಲಭ್ಯ ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಂತೂ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಏದ್ಯುಚ್ಚಕ್ರಿಯ ಸೌಲಭ್ಯ ಲಭಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು, ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಏದ್ಯುಚ್ಚಕ್ರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಜ್ಜಲವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣಾ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗಲಂತೂ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಪೈಪೋಟಿ!! ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳದೆ ಬಿಡುವವರಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಾನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿಕಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಯಕ್ಷಿಣ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಲಿ, ಮಂತ್ರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು.

ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು.—ಬಾಯಲ್ಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ!!

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವವರು ತಾವು! ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೊಂದು, ಕಾರ್ಯತಃ ಮಾಡುವುದೊಂದು ನಿಮ್ಮದು. ಉದ್ದುದ್ದವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ, Administration treatise ಒದುವುದಕ್ಕೂ Administration ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. Administration, as a few of the Hon'ble Members know, requires some other qualities apart from these two.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾರಿಗೆ ಈಗ ಆ quality ಬಂದಿದೆ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಬೇಕಾದರೆ ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕಾಲ ಸಾಲದು.

ಆ ಮೇಲೆ ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಇವಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಸವಾಲು. ತಾವು ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ಕೂಲುಗಳಿದ್ದವು, ಎಷ್ಟು ಕಾಲೇಜುಗಳಿದ್ದವು, ಎಷ್ಟು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿದ್ದವು, ಎಷ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳಾಗಿದ್ದವು, ಎಷ್ಟು ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ರಸ್ತೆಗಳಿದ್ದವು, ಎಷ್ಟು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿದ್ದವು? ಈಗ ಎಷ್ಟು ಸಿಮೆಂಟ್ ಬಂದನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಕ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ತಾವೇ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಜನರ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಡದೆ ನಿರ್ಜೀವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ದೇಶದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಜೀವನದ ಅಂತಸ್ತೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲೆ ಗೋವಿಂದರದ್ಡಿ (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ).—ಮೊದಲು ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಉಪವಾಸವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ವಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ದಿವಸ ಉಪವಾಸವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಬಡವರ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆಯೆಂಬುದು ತಮಗೇ ಜಹಗೀರಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೂ ಮ ಮ ತ ಯಿದೆ; ನಾನೇನೂ ಆಗರ್ಭಶ್ರಮಂತನಲ್ಲ, ಮೊನ್ನೆಯಾರನ್ನೋ ಕೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ ಬೆಳೆಯ ಚಮಚ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಿದವನಲ್ಲ.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—But you have become tools.

Sri Kadidal MANJAPPA.—You need not teach political philosophy. We had understood political philosophy before we entered politics.

ಬಡವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ತಮಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಎಂದು, ಶ್ರೀ ಇವಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಬಡವರ ವಿಚಾರ ಏನೋ ಹೇಳಿದರು. ನಾನಾದರೋ ಬಡತನವನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಹಮದ್ ಇವಾಂ.—ನಮಗೆ ಅನುಮಾನ!

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—'ಬಡವರಿಗೆ fresh amenities ಕೊಡುವಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇಶಾಭ್ಯುದಯ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗಾಗಿದ್ದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ತುಂಗಾನದಿಗೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ನುಗು ನದಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಏಕೆ! ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಹೊಳೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತೇವೆಯೇ? ಬಡವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಲ್ಲವೇ? ದೇಶಾಭ್ಯುದಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಇವುಗಳಿಂದ?

ಶ್ರೀ ಇವಾಂರವರು ಸೇಲ್ವೆಟ್ಟಾಕ್ಕು ಮತ್ತು ಪೊಳಿಹಿ ಪಟ್ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪಾನನಿರೋಧ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅವರೇನು ವರದಿಮಾಡಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಅಂಕದಿಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರ್ತಿ

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಸೇಲ್ವೆಟ್ಟಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಸ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಗಳನ್ನು ಹೊಚ್ಚಲೋಗಗಳನ್ನು ಹರಾಜುಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮಹಮದ್ ಇವಾಂ.—Nationalise ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಈಗಲೂ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ Nationalise ಮಾಡುವುದನ್ನು ರಾ-ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಯೇಟ್‌ನವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು 'A drop in the ocean' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. "It is these drops that make the ocean" ಎಂದು ಬುದ್ಧಿಮಿತ್ರರು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಆಮೇಲೆ, ನಾವು ಸಹಕಾರಪನ್ನವನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಧರಾಗಿರಿದ್ದೇವೆ, ತಾವು ತೀರಸ್ವಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ನಾವು ತೀರಸ್ವಾರ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಇಷ್ ೫೬ ಕ್ಲೈರಿ ಕಮಿಟಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂ ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

"ಈ ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನಮಗುಂಟಾಗಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು" ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರತಿ ನಿಮಿಷದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡತಕ್ಕ ಆರೋಚನೆಯನ್ನೇ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಿಳಿತ ಬಾಡನಲ್ಲ ನಿಟ್ಟುಂದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಇತರ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಯೆಂದು ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆ ಯೊಂದನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಶೇಕಡ 8ರಷ್ಟು ವಾತ್ಸ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬಾಕಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಾವೇ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಪೋಲಿಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 8½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ! ಈ ಯಂತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರವಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿದೆ. ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ! ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಲೆ ಗೋವಿಂದ ರದ್ಡಿಯವರು ಇಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರೇ ಅಪ್ಪಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಕೂಡದು, ಆಗತಕ್ಕ ಉಪಯೋಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಗಬೇಕು, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಾರದು, ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!!

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅದಕ್ಕೆ ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗಿಲ್ಲಾ ತಾವು ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ !

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ “ನೀವು ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದರಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಏಷ್ಯ ಮಣಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಮೇಲೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಹೊರತು ಕೋಟಿಗಟ್ಟರೆ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುವ ಅವಕಾಶಗಳಿವೆ, ಆ ಕಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನ ಬೇಕಲ್ಲವು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಬೇರೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೂ ನಿಮಗೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೇಗಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಇದ್ದೇವೆ.

ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತೆರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೇರೇ ತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ, ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಬೇರೇ ವುಡು ಯಾವ ತೆರಿಗೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಸಮಾನ ಅಲ್ಲ ಗಣಿ ಇದೆ, ದ್ರವ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಎಲ್ಲದೆ ತೋಲಿಸಿ ಎಂದರೆ ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಮತ್ತು ಬಾಕಿ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚೆಟ್ಟು ಕಡಮೆ ಇದೇ ನೀತಿಯನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನೇನೂ ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಷ್ಠೆದ ಮುಖಂಡರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಬಂದಿದ್ದು, ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. It is a legacy handed down to us. ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಆರ್ಗನೈಸೇಷನ್ ಆಗತಕ್ಕ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನಾವುದು ಬಾಕಿವಿಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದಕ್ಕೂ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವಾದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ತೆರಿಗೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ರಚನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಬರಿಯ ವಿರೋಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆಯೇ, ಇದು ಸರಿಯೇ, ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರಣವಿದೆಯೇ, ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರತೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಏಕೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ ? ಬಡವರ ಮೇಲಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ದೇಶವೇ ಆಗಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಚಾರ ಸೌಕರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಚಾರಸೌಕರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪೆಟ್ರೋಲ್ ತೆರಿಗೆಯಿದೆ ? ಈ ಎರಡಾಣೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಿರುವಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕ್ಷಿಂತಲೂ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಬೆರೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಗ್ಯಾಲ್‌ಗೆ ರೂ. 3-3-0 ಇದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ರೂ. 3-4-0 ಆಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ವಿನಾ ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯಿಲ್ಲ. ಇತರ ಕೆಲವು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬೆರೆಯದೆ ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಂದಹಾಗಿದೆ. ಮೋಟಾರು ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಜನರು ಕೂಡ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮರಾಮತ್ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೊರಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿತ್ತು. ಈಗ ಹೇಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಕಂದಾಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ ; ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನದಮಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆಯೆ, ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಜನರಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾಡಿದರು. ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 30ರಷ್ಟು ಲಾಭ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಏನಾಗಿದೆ? ನಿಜವಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಿದೆಯೆ ? ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ನಷ್ಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನರೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂದಿದೆ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರೂವರೆರಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬೇರೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

Mr. SPEAKER.—What is the total depreciation amount ?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I am concerned with the profit and loss account.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 33 ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ‘ಕಂಡಮ್’ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತಿ ಕಮಾಟ್ವಾಕ್ಸ್ ಲೆಕ್ಕಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವನಾದರೂ ಖಾಸಗಿಯವನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಬಸ್ಸಿದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಆರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇತಿ ಕಮಾಟ್ವಾಕ್ಸ್ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಲಾಭವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ರಸ್ತೆಗಳು, ಹೆಬ್ಬರೋಡು

ಗಳು, ಸಿಮೆಂಟ್‌ರೋಡುಗಳು, ತಾರ್‌ರೋಡುಗಳು, ಹೊಸ ಬಸ್ಸುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊನಾಪಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೇ ಹೀಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದರೆ, ಹೆಚ್ಚುಗಳ ಕಡೆಯ ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಸ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರು ಹೇಗೆ ಲಾಭ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು? ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇವರೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಲಾಭ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲವಿದ್ದು ಇವರು ಲಾಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ 'ಲೆಗೆಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಇವರೂ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ 'ಲೆಗೆಸಿ' ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ? ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರು ಇಷ್ಟು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಲಿ, ಜನ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರೇ. ಕಾರುಗಳಿಗೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದರೆ, ಕಾರುಗಳಿಗೆ ಎಂದು ಮಾಡಲಿ. ಆದರೆ ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಪೆಟ್ರೋಲಿಗೆ ಅರು ಕಾನಿಡ್ತಿದ್ದನ್ನು ಎಂಟು ಕಾನು ಮಾಡಿದರು. ಇವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಖಾಸಗಿಯ ಬಸ್ಸಿನವರೂ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿದರು. ನಾಳೆ ಎಂಟು ಕಾನಿನಿಂದ ಒಂದಾಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಚನೆಯಿದೆಯೋ ಏನೋ? ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ತೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, 'ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆರೆ, ರಸ್ತೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂದು ಜನ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ತೆರಬೇಕು' ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇನ್ನೂ ಮುಂದಿನ ಮನವಿದೆ ಇದೆ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಲ್ಲ, ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ನ್ಯಾಯವಾದ ಖರ್ಚೆಂದರೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಖೋತಾ ಮಾಡಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ರಿಟ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಕಡಮೆಯಿದೆ, ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋಮಾಡಿ, ಆದರೂ ಸಾಲದೇಯಿದ್ದರೆ ಆ ಮೇಲೆ ಇಂಥಾ ಮನವೊಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ನ್ಯಾಯ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಜವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವ ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೀಳತಕ್ಕ ಇಂಥಾ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ, ಎತ್ತಿನಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬಹು ಸದಸ್ಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗಲು)—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವರ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿ ರಸ್ತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ.....

Mr. SPEAKER.—There is no time. The Member may go on.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಳೆಂಟು ಹಣಕಾಸಿನ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಪಾನ ನಿರೋಧದ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರೆ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳಿದ್ದಾಗ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೂಡ ಅವರೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇನು ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಈ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೇ? ಎಕ್ಸೈಜು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕಡಮೆ ಬಂದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸೈಜಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಮೊವಲು ರೆವೆನ್ಯೂ ನುಮಾರು 34-40 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು; ಈ ಹೊತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇತರ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಯಾರು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಏಕೆ ಕೇಳಬಾರದು? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾನು ಕೂಡ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸೈಜು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಈ ಬಂದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಸಮಿತಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹೊರತು, ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಈಗ ವಿಧಿಸಿದರೆ ಅನೇಕರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏಕೆ ಬಸ್ ರೈಸೆನ್ಸಿಗಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ರೈತ ಮಳೆಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕು? ಯಾವುದಾದರೂ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಯಾದರೂ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅದೊಂದು ಕನಸಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿರುವವರು ಕೆಲವು 25 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಹೆಚ್ಚು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊಡದೇಯಿದ್ದರೂ ಎಷ್ಟೇ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗ ಬಿಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಲಾಭದಾಯಕ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮನವೊಲಿಕೆಯನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇರೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಡ್ಡಟ್ಟಿನ ಖೋತಾವನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಅವರ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"The balance of the deficit could be further reduced in the course of the year by a careful husbanding of our resources."

12 Noon.

ಇದರಂತೆ ತಾವು ನಡೆಸಿದರೆ ತಮಗೆ 16 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ತಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಅಣೆ ಇರತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು 2 ಅಣೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ತಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಈ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ, ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನೇಕರು ಮಾತ್ರತಕ್ಕ ಆರೋಪಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಮತ್ತೂ ಸರ್ಕಾರೀ ಪಕ್ಷದವರೂ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಈಗ ಮಾತನಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರೂ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರೂ "ನಾವೆಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತ ನೀಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ತಾವು ನಿರಾಕರಿಸಬೇಡಿ" ಅನ್ನುವ ಒಂದು ವಾದಹೂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ನಾನು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ನೇಹ, ಸೌಹಾರ್ದಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿಸ್ಸೃಹತೆಯಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ವೇದ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಾನು ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಜಯಶಾಲಿಯಾಗದಿರಬಹುದು— "ತಾವು ಈಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನೂ ತಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗಲೂ ಕೂಡ ಅದು ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಲ್ಪಮೇಷಂ ಕೊಟ್ಟಿಹಾಗೆ ಇದೆ. ಅವರು ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರೂ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಏನೇನೋ ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮನನೋಯಿಸುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೊಂದು ಸಮಿತಿಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಯೋಚಿಸಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರೂ ಮತ್ತು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರೂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕುಲಗೇಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇ

ಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಆರೋಪಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ನಾವು ಅರ್ಹರಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ದಿವಸ ಜನರ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಏರಲು ಒಂದು ಸದವಕಾಶವಾಯಿತು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳೇ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದುವುಡನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. I am afraid whether they have lapsed into illiteracy. ಬಡ್ಡೆಟ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಈ ರೀತಿಯ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ನಾವೂ ಯಾವ ಮುಚ್ಚುಮರೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಗಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಓದದೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನೆ ಆರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಆರೋಚಿಸಿ ನೋಡಲಿ. ಚುನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಿದ್ದರೇನೋ ಅವರು ಹೀಗೆ ಭಾಷಣಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಚುನಾವಣೆಗಳೂ ಕೂಡ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು 5 ವರ್ಷ ಕಳೆದರೆ ತಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಹಣವೆಲ್ಲ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿರುತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ, ಜಿಲ್ಲೆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ನಮಜಾಯಿಷಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಖರ್ಚುಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಜನರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶಾಸನಬದ್ಧವಾದ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೆ ತಾವೇನೋ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಂಡನಂತೆ ವರ್ತಿಸದೆ, ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯಂತೆ ನಾನು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಜನರ ಅಭಿಮತವೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಒಂದು ವಿಚಾರವೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಜನರಿಂದ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶ ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಏನು ? ತಮಗೆ ತಾವೇ ಶಕಭಾಸುಗಿರಿ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು !

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಹೌದು. ತಾವು ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆಯ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರುವಾಗ,

ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಐದಾರು ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಹೌದು. ನೀವು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹಣ ಕೇಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಅವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಇರಲಿ, ನಾನೀಗ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನವ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಹಸ್ತವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ತಾವು ಏನೇ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ನಾವು ಸ್ನೇಹವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಲಿತು ಮಾತನಾಡಬೇಕು. ನೀವೂ ಬನ್ನಿ, ಅದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿನವ ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಯನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾಷಣರೂಪವಾಗಿ ನಾನಾಗಲಿ ತಾವಾಗಲಿ ಹೀಗೊಂದು ಅಲ್ಪಮೇಳಂ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ನೀವು ನಾವೂ ಕಲಿತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲುವುದಾದರೂ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡೋಣ. ಯಾವಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಈ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆಮಾಡೋಣ. ಅನಂತರ ಹಾಗೆ ನಾವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಅಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಿಮಗೂ ನನಗೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡೋಣ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಕೊನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಅಲ್ಪಮೇಳಂ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರೂ ಆಲೋಚಿಸಲಿ. ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಒಂದು Finance Billನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಆ Finance Billನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ನೋಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ಹೇಳಲಿ. ಒಂದು Finance Billನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ pass ಮಾಡಬೇಕಾದಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವಾಗ ಆ ಕೊನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಸಹಕರಿಸುತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ, ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಿ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದಿದ್ದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಒಂದು ಕಪ್ ಕಾಫಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೀನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದು ದರಿಂದ ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲ' ಎಂದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೋ ಇದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸ್ನೇಹ ಎಂಬುದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಒಂದು ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಹರಿಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹರಿದು ಅದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಆ ವಿಷಯ ಇದ್ದರೆ ಉಂಟು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಕಷ್ಟಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹದ

ಕುರುಹಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿತು ಮಾತನಾಡೋಣ.

I will keep an open mind. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಕೇಳಿದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಮೇಲಾಗಲಿ ಒಂದು ದೋಷಾರೋಪಣೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದ್ದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ಕೂಡ ಕಾರಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾದರೂ ಅಗತ್ಯ.

Sri L. SIDDAPPA (Channagiri).—We are asking for full publicity.

Sri K. HANUMANTHAIYA.—It is a public document. Everything that can be done by way of publicity has been completely done. Nothing has been unsaid.

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕಮಿಟಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಾಗಲಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರವರಾಗಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಈ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಪಾಸಾದಮೇಲೆ ಅವೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವಂತಹವು. ನಮ್ಮ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಮಾಧಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಯಾವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದೆಯೋ, ಆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಮ ಭಾಗಿಗಳೆಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮನಸ್ತಾಪ ಅಂಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕಲಿತು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದೋ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸದಾ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇದು ಡಿಫಿಟಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯಿದೆ. ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರ ನೇಕರು ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಲವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ, ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಈ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಗವಾದ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ deficit financing ಆದರೂ ಆಗಲಿ ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಡಿಫಿಟಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆಮೇಲೆ ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಡಿಫಿಟಿ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ತತ್ವವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತೀರದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂಬ ವಾತಾವರಣವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆ ವಾತಾವರಣಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನೂ ರಚನೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ (Nation Building activities) ಜನಜೀವನದ ಮಾಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಆ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡದೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.)

ಕೊಡದೆಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಡಿಫಿನಿಷನ್ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅದು ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ನೀತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚುವುದಾದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಡಿಫಿನಿಷನ್ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಆಯಿತು. ತಾವೇ ನೋಡಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಾಬಿಗೆ ಹೋದವರ್ಷ 935 ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿತು; ಈಸಾರಿ 92 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿವಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಗೆ 8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪಶುವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆಗೆ 4 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಇಲಾಖೆಗೆ 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ರೇಷನ್ ಇಲಾಖೆಗೆ 2½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ಸಪ್ಲೈಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ 9 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೈದ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಜನಾರೋಗ್ಯ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ—ಮರೀಚಿಯಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲ ರೋಗಗಳನ್ನೂ ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಹಾಗೂ ನಿವಾರಣೆಮಾಡಿ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡತಕ್ಕ ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ—2½ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು 93,15,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೋದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಡಿಫಿನಿಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಕರ್ಯ, ವಿದ್ಯಾಸೌಕರ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು, ಅದರ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆಯೆಂದು ಕೂಡಿದ ಅಸೆಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ವರ್ತನೆಯು, ಅಸೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ 93 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಕೆಲವು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು.

ಆ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾದ ಬಂತು. ಸುಮ್ಮನೆ 3 ಲಕ್ಷದ, 4 ಲಕ್ಷದ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡೋಣ. ಹೊಸ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ elastic sources of revenue ಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವು. ಇನ್ನು state listನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ವರಮಾನ ಬರವಂಥವು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಈಗ ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ವಾದ ಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ Pass ಆಗಿದೆ; ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಇನ್‌ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಆಗಲಿ ರೈಲ್ವೆಗಳಾಗಲಿ ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದೆರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಂದೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿವೆ. ಗಣಿಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ. ಗಣಿಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ State list ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥಿಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಬಾಬುಗಳು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿವೆ. ಉಳಿದಿರುವುದು ಸಣ್ಣ

ಪುಟ್ಟ ಕೆಲವು. ಆದುದರಿಂದ ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಪ ಒಂದು ಲಕ್ಷ, ಇಲ್ಲ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೋಡಿಗಿರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸರಿತೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು 'ಅದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ; ಇದು 2 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ, ಇದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಬರುವುದು ಸೊನ್ನೆ!! ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅದೇ 60—70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಹಸಿಗಳಿಂದ ಹಣ, ಹಣಗಳಿಂದ ನದಿ, ನದಿಗಳಿಂದ ಸಮುದ್ರವಾಗುವ ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಯಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ನಾವು ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ, 'ಕರೆತು ಪರ್ಯಾಯೋಚನ ಮಾಡೋಣ, ಸೆರೆಕ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೆರೋಣ' ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇಮಾಂರವರು, ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಇಲಾಖೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಯಿತು; situation is deteriorating ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ extreme language ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇರುವುದು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧ ಇದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿತಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೆಂಥ ಮಾತುಗಳು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತವೆಯೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ನನಗುಂಟಾಗಿದೆ.

Sri J. MOHAMED IMAM.—Indecent argument !!

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೂ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ, ನಾವು ಎಷ್ಟು ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರು ಭಾಷೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು—ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಚಾರಬೇಡವೆಂದು ಯಾವ ಭಾಷೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೋ ಆ ಭಾಷೆ. ನಿಜ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಕೆಲವು ಮುಖಂಡರುಗಳಿಗೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಮಕ್ಕಳು ಭಾಗವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲೇ ಕಳೆದರು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಡಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ದುಡಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೊಸದು. ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಬೈಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು, ಅದರ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಮಾಡುವುದು; ಇದೇ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ನೀತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರ ರೀತಿ ನೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ—ಮದ್ರಾಸಿನ ಕಡೆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ; ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಅವರ ಮನೆಯವರು ಅಳದೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ಅಳತಕ್ಕವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಅಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನೇ ಕನಬು

ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಜನ ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕನಬು ಯಾವ ರೀತಿಯದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಬೈಯ್ಯುವುದನ್ನೇ ಒಂದು ಕನಬನ್ನಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸತಕ್ಕದೇ ಇವರುಗಳ ನೀತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

Sri L. SIDDAPPA.—I do not know what has come over the Leader of the House. He is going off the head.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ.—ಆದ್ದರಿಂದ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತು ವಾದಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿತೀಯದ್ದರೆ ಅವರು ಎಂತಹ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ ಆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) (Amendment) Bill, 1953, be taken into consideration.”

The Motion was adopted.

Sri J. MOHAMED IMAM.—I demand a poll, Sir.

Mr. SPEAKER.—The purpose of a vote, either by division or by voices, being merely to determine the sense of the House, where the vote by voices clearly indicates that the difference between the number of members who vote for and those who vote against a question is overwhelmingly large, a division would be naturally unnecessary, unless it be in exceptional cases. I feel it is not necessary.

Now the Bill will be taken up clause by clause. Clause 2. There are no amendments.

The question is :

“That Clause 2 stand part of the Bill.”

The Motion was adopted.

Clause 2 was added on to the Bill.

Mr. SPEAKER.—Clause 1. The question is :

“That Clause 1 stand part of the Bill.”

The Motion was adopted.

Clause 1 was added on to the Bill.

Title and Preamble.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“That the Title and Preamble stand part of the Bill.”

The motion was adopted.

The Title and the Preamble were added on the Bill.

Motion to pass.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Sir, I beg to move :

“That the Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) (Amendment) Bill, 1953, be passed.”

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I rise to oppose, Sir.

Mr. SPEAKER.—The motion is moved. The question is :

“That the Mysore Motor Spirit (Taxation on Sales) (Amendment) Bill, 1953, be passed.”

The motion was adopted.

BUSINESS OF THE HOUSE.

Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I would like to know the further programme. We have got a much more important Bill which requires a good deal of time.

Mr. SPEAKER.—How long do you require ?

Sri J. MOHAMED IMAM.—We require at least four hours. We cannot pass these fiscal measures so high-heartedly. We can meet this afternoon, if it is necessary, or we can take it up tomorrow.

Mr. SPEAKER.—No, we cannot take it up tomorrow.

Sri J. MOHAMED IMAM.—It is the duty of the Government to have brought it earlier. If it is not possible to take it up tomorrow, I would suggest we meet in the evening and go on till midnight. For the Finance Bill in England, they were locked up for 36 hours, both day and night. There is no formality and there is no restriction.

Mr. SPEAKER.—Do you not think that, if we continue to sit till one o'clock, we may be in a position to complete the business ?